

Beretning ved Ølstrup Friskoles generalforsamling 15. marts 2011.

I denne min sidste beretning om Ølstrup Friskoles arbejde vil jeg først nævne min opfattelse af, hvordan skolearbejdet forløber - men jeg vil gøre det med de ord og vendinger, som vi fra tidligere år ved, at beretningen skal indeholde for at kunne blive godkendt. På den måde er vi sikre på at have fået det hele med:

1 Ølstrup Friskole giver børnene en undervisning, der fuldt ud står mål med, hvad der almindeligvis kræves i folkeskolen.

2 Børnenes standpunkter i dansk, regning/matematik og engelsk er helt normale for de forskellige alderstrin og derfor fuldt tilfredsstillende.

3 Over for børnenes forældre, og dermed også over for ministeriet, står jeg helt og fuldt inde for den undervisning, som foregår, både hvad angår de enkelte fag og hele skolens holdning til børnene og arbejdet.

4 Kravet til skolen om at forberede eleverne til at leve i et samfund med frihed og folkestyre opfyldes fuldt ud gennem både undervisningen og den daglige samværsform.

Selv om ordene er blevet til en standardvending betyder det ikke, at det bare er blevet til en tom floskel. Jeg står fuldt og helt inde for det, der hermed er sagt.

På skolens hjemmeside står der, at Ølstrup friskole er en Grundtvig/Koldsk inspireret friskole. Og det mærker man ved besøg på skolen.

Her er både fortælling og sang og mangfoldighed en væsentlig del af hverdagen, og undervisningen er ikke stivnet i en fast form, men der er plads til nye impulser og initiativer.

En god skole må være en skole, som evner den kunst at forene børnenes tilegnelse af kundskaber med en personlig udvikling.

Det er jo ikke ligegyldigt, hvordan man bruger sin viden.

Det er engang blevet sagt, at opdragelse er det, der bliver tilbage, når man har glemt alt det, man lærte i skolen. Og det er jo rigtigt: Det nytter jo ikke noget at man har lært kongerækken og den store tabel, hvis ikke man kan kende forskel på godt og ondt, på ret og forkert, på dit og mit.

Ordet undervise kan man vende om, så det bliver til: at vise undere. Og det er en stor del af en skoles mange opgaver. Og da livet jo skal komme før oplysning ifølge både Kold og Grundtvig, de frie skolers åndsfædre, så må man som lærer huske, at det at vide, hvordan man opmuntrer, det er selve kunsten ved at lære fra sig.

Martin A. Hansen fortæller i bogen "Løgneren" om læreren, der sidder i skolestuen, hvor han lige har tændt op i kakkelloven. Han venter på børnene, som kommer om en times tid, og imens funderer han over livet og tilværelsen, og siger til sin selvopfundne tilhører, Natanael:

"En gæst her på jorden må lære at forundre sig. Hvad skal jeg sige, når jeg går blandt blomsterne i enge. Mine ord vil ikke meget sige."

Kan man fastholde børnenes evne til at forundre sig, så er man nået langt med undervisningen i alt det faglige.

Jeg synes, at Ølstrup Friskole på en god måde lever op til det jeg her har forsøgt at beskrive. Og nærhed og tillid mellem elever og under-visere er det, der driver værket.

En stor tak til alle på skolen for de 11 år jeg har fået lov til at være med. Jeg har glædet mig over den gode stemning her, og over at møde nogle engagerede lærere og en flok glade og tillidsfulde børn.

Jeg er nu ikke tilsynsførende længere, men I skal ikke undre jer, hvis jeg alligevel kigger indenfor.

Asger Gynther Nielsen.